

φράση τὸ σύστημα τοῦ Αἰναίου· ἀλλ' ἔπειτα παρητήθη τῆς ἰδέας ταύτης, ὅπως διαταγῇ τῆς Αἰκατερίνης μεταγλωττίση εἰς ἑλληνικούς στίχους τὴν Αἰνειάδα τοῦ Βιργιλίου. Ἡ μετάφρασις αὕτη, καθ' ἣν κενοδόξως ἀντέταξε στίχον πρὸς στίχον καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ὅμηρου, κατεδαπάνησε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ τοι δὲ ἐνίοτε ἀσαφῆς καὶ βεβιασμένη, δεικνύει ὁμως ἱκανῶς τὴν ἀξίαν τοῦ μεταφραστοῦ, ὡς ἐτυπώθη ἐν Μόσχᾳ τὸ ἑλληνικὸν καὶ λατινικὸν κείμενον. Ὁ Εὐγένιος ἀντημείφθη τότε παρὰ τῆς αὐτοκρατείας προβιθασθεὶς εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον Χερσῶνος καὶ Ταυρίδος. Ἐν τοσοῦτῳ προσηλωμένος ἐνδομύχως πρὸς τὴν γεννήσασαν αὐτὸν γῆν, ἀνεστέναζεν ἐν ταῖς ἀμμώδεσιν ἐρήμοις τῆς Ἄρκτου καὶ ἐβασανίζετο ὑπὸ μεταμελείας ὡς μακρυνθεὶς τῆς Ἑλλάδος. Ὅθεν ὅπως ἐξαλείψῃ τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ, συνέταξεν ὑπόμνημά τι, ἐν ᾧ διαγράφων τὴν φρικτὴν τυραννίαν τῶν Τούρκων, ἐξώρχιζε τὴν Αἰκατερίνην, ἵνα στεφανοῦσα τὰς νίκας αὐτῆς, ἐλευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα. Δυστυχῶς ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ Ποτεμκίνου ἐματαίωσε τὰς χρηστὰς αὐτοῦ ἐλπίδας· ἔπειτα δὲ καὶ τὸ γῆρας συνοδευόμενον συνήθως ὑπὸ θλίψεως πρὸ πάντων ἐν τοῖς